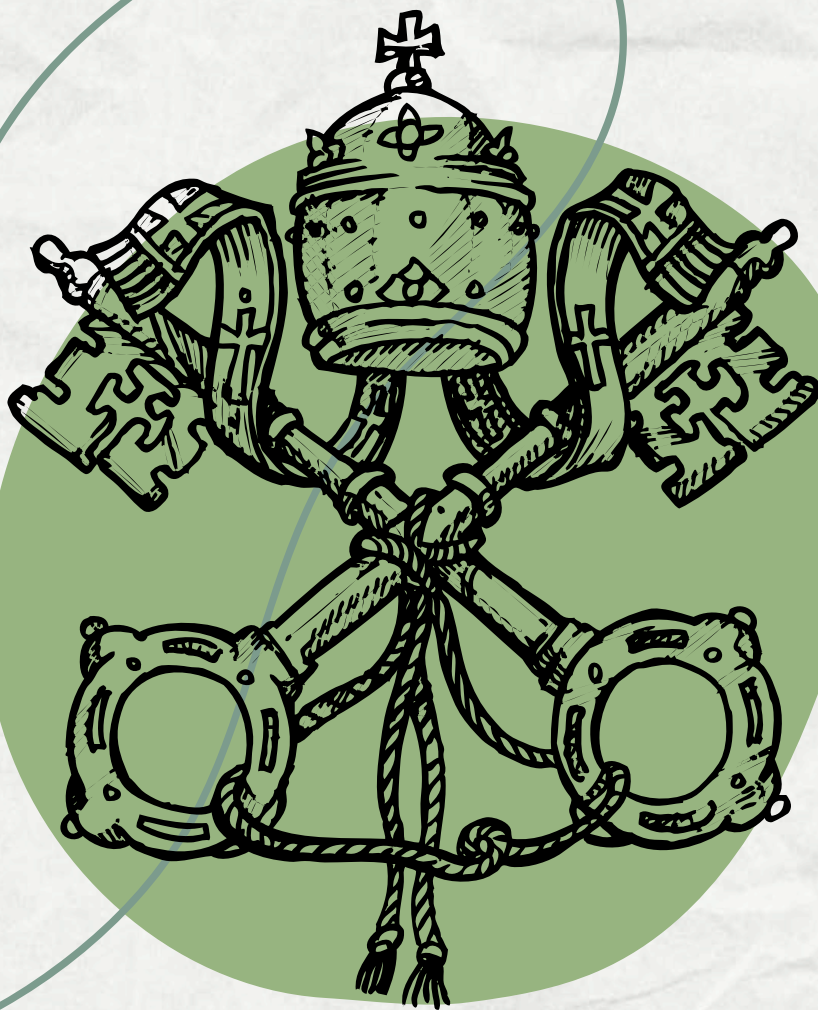
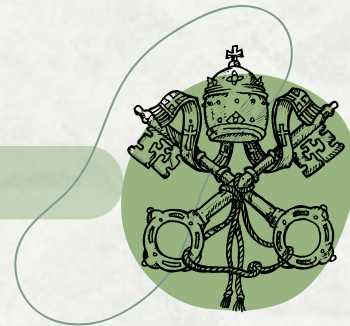

Eucharistia

A CIRKEV

Eucharistia a Cirkev

Zazvoní sa a ide pieseň (odporúčame zvoliť mládežnícky žáner)

(Kňaz príde pred oltár a ide do svätostánku, aby vyložil monštranciu na oltár. Počas celého vykladania znie pieseň, kludne aj dlhšie)

Po skončení piesne sa kňaz modlí úvod:

Kňaz: Nech je zvelebený Ježiš Kristus v NAJSVÄTEJŠEJ OLTÁRNEJ SVIATOSTI.

Ludia: Od tohoto času až naveky.

Úvodný text (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Dobrotivý Ježišu, prichádzame dnes k tebe, aby sme spoločne ako Cirkev mohli kráčať za tebou. Sväté písmo hovorí, že mnoho ľudí, ktorí sa s tebou stretli, odchádzali zmenení, naplnení a presvedčení o Božej láske. Dnes chceme spoločne s prvým pápežom, sv. Petrom, pouvažovať o našej viere v teba, o našej láske a odhodlaní. Aj keď sme veriaci, častokrát zlyhávame a zapierame. Nauč nás, láskavý Ježišu, milovať ťa.

Rozjímajme nad textom, v ktorom sv. Peter najskôr vyjadruje túžbu dať za Ježiša život, potom ho zapiera a nakoniec na Ježišovu otázku, či ho miluje, odpovedá: Ty vieš, že ťa mám rád. Skúsme si seba predstaviť na Petrovom mieste a v takomto duchu sa započúvať do textov Božieho Slova.

Text Svätého písma (číta kňaz, alebo lektor Porov. Mt 26, 14 – 27, 66):

Vtedy im Ježiš povedal: „Vy všetci tejto noci odpadnete odo mňa, lebo je napísané: „Udriem pastiera a stádo oviec sa rozprúchne.“ ... Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli od teba, ja nikdy neodpadnem.“ Ježiš mu odvetil: „Veru, hovorím ti: Tejto noci, skôr, ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ Peter mu povedal: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa.“ Peter sedel vonku na nádvorí. Prišla k nemu ktoráási služka a povedala: „Aj ty si bol s Ježišom Galilejským!“ Ale on pred všetkými zaprel: „Neviem, čo hovoríš.“ Keď vyšiel k bráne, videla ho iná a povedala tým, čo tam boli: „Tento bol s Ježišom Nazaretským!“ On znova zaprel s prísahou: „Nepoznám toho človeka.“ O chvíľku pristúpili tí, čo tam stáli, a povedali Petrovi: „Veru, aj ty si z nich, veď aj tvoja reč ťa prezrádza!“ Vtedy sa začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka.“ A vtom zaspieval kohút. Tu sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako kohút zaspieva; tri razy ma zaprieš.“ Vyšiel von a horko sa rozplakal.

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Aj keby ťa všetci opustili, ja nie. Dokázal by som toto povedať Ježišovi ja? Neopustím ťa nikdy, a keby ťa aj všetci opustili, zradili, ja nie, ja ťa nikdy nezradím a ani nezapriem? Naozaj je moja láska k Ježišovi taká veľká, že by som ho neopustil za žiadnych okolností?

Lebo dobre sa mi hovorí: “pôjdem za tebou všade”, alebo “milujem ťa a chcem byť pri tebe”, vtedy, keď idem za Ním a všetko je v poriadku. Celkom dobre sa nasleduje Ježiš vtedy, keď sa nám darí, keď nás majú v úcte, keď nás pozdravujú, pýtajú sa na náš názor, keď v nás vidia niekoho výnimočného. V takýchto prípadoch sa aj učeníkom ľahko nasledovalo Krista, keď mu ľud kričal Hosanna, a mohli si trochu akoby ukradnúť z jeho slávy. Vtedy by sa aj nám iste ľahko povedalo: “poznám ho, je to priateľ, môj učiteľ, poviem mu o vás, prihovorím sa za vás, vybavím vám stretnutie s ním” a podobne... Ale ako ťažko je nám, a vidíme to aj na učeníkoch, zostať s Ježišom, keď začnú kričať – **Ukrižuj**. Vtedy sa chceme rozprchnúť, a tak ako Peter povedať: “nepoznám Ho”. A máme pravdu, lebo ho asi naozaj nepoznáme... Ani Peter ho ešte vtedy dobre nepoznal. Možno ani tak celkom neklamal, keď povedal nepoznám ho. Neuvedomoval si, že nasledovať Krista a byť jeho učeníkom neznamena zbierať ovácie a poklonky, či byť s ním na Hore premenenia, kde je tak dobre, že by sme tam najradšej zostali bývať, ale nasledovať Ježiša znamená byť s ním aj v Getsemanskej záhrade, kde nevydržali ani hodinu s ním bdieť. Alebo byť s ním na krížovej ceste, kde už okrem Jána z jeho učeníkov nebolo nikoho. Pane, ako ťažko je ťa nasledovať celkom všade, najmä od momentu, kedy sa my v našom živote ocitneme v našej Getsemanskej záhrade, a budeme mať povedať, nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane. Ako ťažko ťa je nasledovať na krížovej ceste, možno vtedy nepomyslíme na lásku k tebe, možno so strachom ujdeme, možno vôbec nepomyslíme na nádej zo zmŕtvychvstania a večného života. Stoj vtedy pri nás a podopieraj nás, postupne nás vychovávaj a pripravuj na našu krížovú cestu. Ale spoliehame sa na tvoje slová, že nás nedovolíš skúšať nad naše sily.

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň

Text Svätého písma (číta kňaz, alebo lektor Jn 21,15-17):

Ježiš sa opýtal Šimona Petra: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma väčšmi ako títo?“ Odpovedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje baránky.“ Opýtal sa ho aj druhý raz: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“ On mu odpovedal: „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje ovce!“ Pýtal sa ho tretí raz: „Šimon, syn Jánov, máš ma rád?“ Petra zarmútilo, že sa ho tretí raz spýtal: „Máš ma rád?“, a povedal mu: „Pane, ty vieš všetko, ty dobre vieš, že ťa mám rád.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje ovce!“

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Viem, že mi hovoríš, že nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto dá život. Rozumiem, ale neviem, či som schopný takej lásky. Dnes veru neviem, či je v nás takejto lásky, i k tebe i k mojim bratom a sestrám, či by som dal svoj život možno s pomocou tvojej veľkej milosti. Pane, od tvojho apoštola, sv. Petra, sa učíme, že možno si aj on o sebe myslel, že ťa tak veľmi miluje, keď ti povedal: “aj život za teba dám”. Možno to mohol myslieť aj vážne v tej chvíli, keď ti to hovoril, alebo to bola len jeho ešte nespútaná túžba vyniknúť nad ostatných, alebo neskrotená pýcha? Možno bol naozaj presvedčený v tom momente o tom, že by to urobil, že by dal život za teba – a predsa, v konfrontácii s realitou videl svoju biedu, spoznal ju do hĺbky a zľakol sa. Jednoduchá a veľmi priama otázka ho zlomila: “Aj ty si bol s Ježišom? Aj ty si jeho učeník?” A on trikrát povie nie. Zaprisaháva sa, bojí sa, tak ako azda každý z nás, že by mohol prísť o svoj život. Určite sa vtedy nerozepamätal na Ježišove slová: “Kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho...” Ako ťažko je, Pane, nasledovať ťa na krížovej ceste, keď by mohli kričať aj nám, tak ako tebe, ukrižuj ho. Bojíme sa to počuť.

Spev kohúta, také bezvýznamné, obyčajné kikiríkanie, prelomilo Petrovu hluchotu. Petrovi pripomenulo jeho odvážne slová: “Nezradím ťa, aj život za teba dám!” Pripomenulo mu to Ježišovu predpoveď, na ktorú počas zrádzania, zapierania asi nepomyslel. Zároveň mu to ukázalo jeho veľkú slabosť, strach pred smrťou, nedostatok lásky ku Kristovi, neschopnosť nasledovať ho všade... Obyčajné kikiríkanie. Pomohlo mu spoznať seba a pohlo jeho vnútram.

Pane, aký spev kohúta prinúti aj mňa prebrať sa a horko sa rozplakať? Čo je pre mňa tým spevom kohúta, čo pohne mňa? Daj, nech počujem aj ja zaspievať kohúta, ktorý, oznamujúc príchod nového dňa, oznámi i mne príchod obnoveného života, v ktorom budem naozaj celkom patriť tebe, celkom ťa vo všetkom nasledovať... Pane, čo zobudí mňa?

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Túžime ťa nasledovať s celým srdcom a v každom okamihu nášho života. Aj keď vidíš, že naša túžba môže byť skutočná, predsa vidíš, že to, čo v takejto veľkej horlivosti povieme a po čom možno naozaj aj skutočne túžime, že ťa chceme nasledovať vždy a všade, môžeme pri prvej malinkej skúške ľahko opustiť a zradiť ťa. Stoj vtedy pri nás, daj nám síl, lebo ak nás nebude podopierať tvoja pravica, máme istotu, že padneme a ľahko ťa zradíme. Po zmŕtvychvstaní si sa Petra pýtal, či ťa miluje viac ako všetci ostatní. Spoznal však, že jeho láska k tebe nie je taká veľká a silná, po akej by túžil, preto v pokore odpovedá: “Pane, ty vieš, že ťa mám iba rád.”

Ale určite v ňom horela tá mocná túžba milovať ťa za každých okolností a svoju lásku k tebe potom dokázal už nie slovami, ale tým, že dal svoj život za teba. Viem, že sa to pýtaš aj nás. Najdôležitejšia otázka a iná, dôležitejšia neexistuje:

Miluješ ma? Máš ma rád? Pôjdeš za mnou všade? Dal by si za mňa život?

Preto, drahí bratia a sestry, spoločne volajme pred Pánom:

Kňaz: Zostaň s nami, Pane.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Potrebujeme, aby si bol stále pri nás, aby sme na Teba nezabúdali. Vieš, s akou ľahkosťou Ťa zanedbávame.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Sme slabí a potrebujeme Tvoju silu, aby sme tak často neklesali na duchu a neupadali do hriechu.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Ty si náš život a bez Teba sme ako pustá zem bez vody.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Ty si naše svetlo a bez Teba blúdime vo tmách.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Pane, ukazuj nám svoju vôľu. Potrebujeme počuť tvoj hlas, aby sme Ťa mohli nasledovať.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Chceme Ťa milovať vrúcnou láskou a byť stále v Tvojej blízkosti.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Vieme, že chceš, aby sme ti zostali verní, no bez Teba to nedokážeme.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: Kiežby Ti naše úbohé duše poslúžili ako miesto útechy, ako útočisko Lásky.

Lud: Zostaň s nami, Pane.

Kňaz: (do pozadia počas čítania textu môže znieť jemne gitara):

Pane, ďakujeme Ti za to, že si sa zjavil ľudstvu, aby si sa obetoval za našu spásu a zostal s nami v Najsvätejšej Eucharistii. Ty si dal prísľub a aj si ho splnil: „**Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.**“ (Jn 6,51) Urob z nás pravých apoštolov Eucharistie. Celou adoráciou naplňaj naše srdcia svojou milosťou a svetlom, aby sme svietili žiarou vo svete, a tak viedli mnoho duší k eucharistickému trónu Tvojho milosrdenstva.

Prehĺb naše chápanie sviatosti našej spásy, aby sme Ťa odvážne bránili, a to až k preliatiu vlastnej krvi. Nech je pochválené, uctievané a s vďačnosťou milované Srdce Ježišovo v Najsvätejšej oltárnej sviatosti vo všetkých svätostánkoch sveta teraz i naveky vekov. Amen.

Nasleduje chvíľa ticha a následne pieseň

Po skončení piesne: Na úmysel Sv. Otca, Ctíme túto sviatosť...

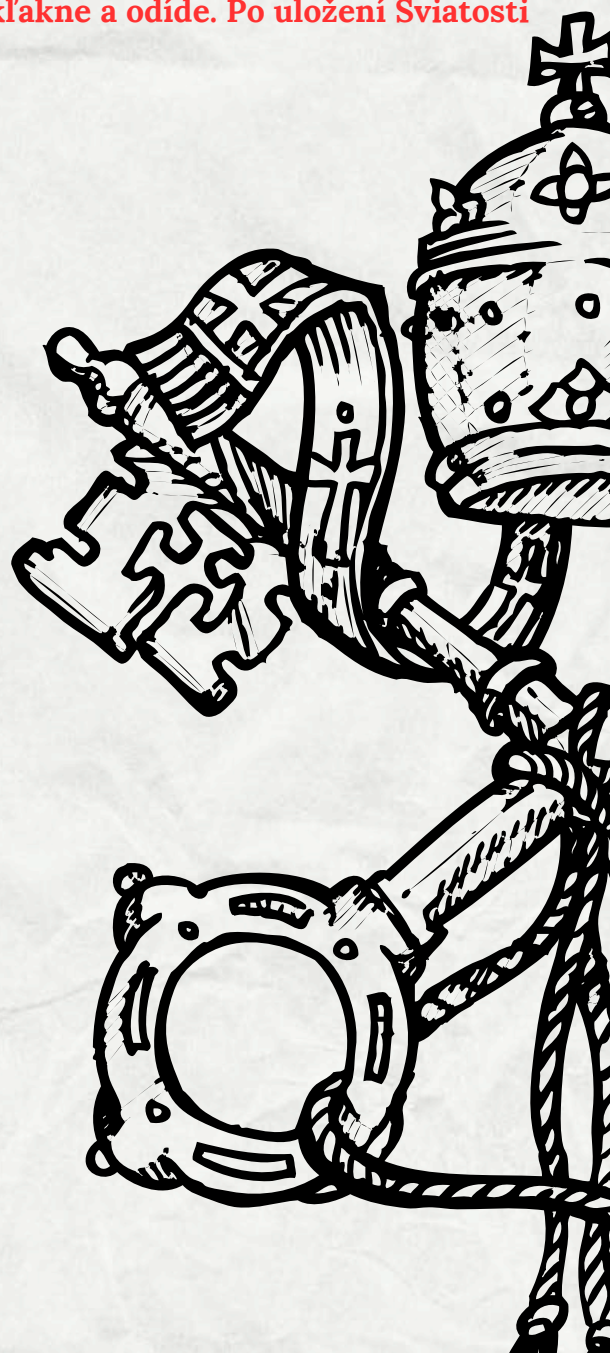
Kňaz: Z neba si im dal chlieb. (V.O. ALELUJA)

Lud: Ktorý má v sebe všetku slasť. (V.O. ALELUJA)

Kňaz: Modlime sa. Bože, vo vznešenej Oltárnej sviatosti zanechal si nám pamiatku svojho umučenia a zmŕtvychvstania; prosíme ťa, pomáhaj nám uctievať tajomstvo tvojho tela a krvi s takou vierou a láskou, aby sme vždy pociťovali účinky tvojho vykupiteľského diela. Lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.

Lud: Amen.

(Po modlitbe si kňaz vezme náplečné vélum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu a udelí požehnanie. Potom kňaz uloží Sviatosť do svätostánku, pokľakne a odíde. Po uložení Sviatosti nasleduje pieseň.)

PROJEKT SPIŠSKEJ DIECÉZY

Ježišova cesta